

Fertilizarea la cerealele păioase

Cerealele păioase reprezintă culturi cu preponderență în agricultura din țara noastră ca și în alte zone ale globului la care producția valorificabilă – boabele, au o importanță majoră, nutritivă în hrana oamenilor și a unor animale. În consecință obiectivul esențial al culturii cerealelor este producția principală – boabe, semințe, cu rezultate cantitative la unitatea de suprafață cât mai ridicate dar și cu o calitate mai ales de panificație cât mai bună, asigurată de conținutul de proteine inclusiv de gluten.

În realizarea obiectivelor superioare de cantitate și calitate, cultura cerealelor trebuie să beneficieze de tehnologii de producție specifice dar performante în cadrul cărora fertilizarea constituie o verigă esențială determinantă a obiectivelor propuse. În general, cerealele păioase au consumuri specifice medii de elemente nutritive ($C_s = \text{kg N, P}_2\text{O}_5, \text{K}_2\text{O} / 1 \text{ t producție}$) dar sunt extrem de exigente la fertilizare întrucât dispun de un sistem radicular slab dezvoltat și cu capacitate scăzută de solubilizare a substanțelor nutritive din rezervele solului, mai ales grâul și orzul, iar triticale are o însușire ceva mai bună de a extrage aceste elemente. În consecință o producție ridicată de grâu și orz mai ales este dependentă din punct de vedere al nutriției și fertilizării de cantitatea de elemente aplicată decât de rezervele de nutrienți ale solului.

Consumul specific de N, P₂O₅, K₂O la cerealele păioase

(Cs = kg / t produs principal și secundar)

Specia	Cs kg/t				
	N	P ₂ O ₅	K ₂ O	CaO	MgO
Grâu	24-34	12-18	19-37	6-10	3-4
Triticale	28	10	31	8	4
Orz de toamnă	22-30	10-14	20-30	6-8	3

Întrucât realizarea obiectivelor cantitative și calitative ale culturii cerealelor este condiționată de o fertilizare optimă, bazată pe intervenții în toamnă la pregătirea patului germinativ și fazial (suplimentar) la desprimăvărare (cu 1-2 aplicări fracționate), un sistem de fertilizare diferențiat și integrat se poate realiza cu **sortimente de îngrășăminte Azomureș**. În loturile demonstrative Azomureș – USAMV Cluj-Napoca, la grâu, la SCDA Turda, SC Mexol Galda, SC Agricolă Țigănași, SC Andagra-Arad, după rezultatele obținute cu soiuri autohtone și de import se pot defini și promova următoarele sisteme de fertilizare, pentru producții de 6-8 t/ha:

a) fertilizare de bază (toamnă):

- NPK – 20-20-0 – doze 300 kg s.c./ha=60-60-0;
– doze 400 kg s.c./ha=80-80-0;
- NPK-15-15-15 – doze 400 kg s.c./ha=60-60-60 (pe soluri ușoare, ani atipici);

b) **fertilizări faziale (suplimentare)**(în primăvară, cu 1-2 aplicări): azotat de amoniu (pe soluri cu pH>6,5); uree (pe toate solurile); 27-13,5 (pe solurile sărace în P); nitrocalcar (pe solurile acide, cu pH<6,8). Îngrășămintele faziale se aplică în doze echivalente la 60-70 kg s.a. N/ha.

Atenționări pentru cultivatorii de cereale:

- Dozele la orz și triticale, având în vedere rezistența mai slabă la cădere a genotipurilor respective, se pot realiza în toamnă cu 300 kg substanță comercială NPK-20-20-0 sau 400 kg substanță comercială NPK-15-15-15, iar în primăvară (suplimentar) o aplicare de NPK 27-13,5-0 în cantitate de 150 kg s.c./ha (40-20-0), eventual, pentru solurile acide înlocuit acest din urmă sortiment cu 150 kg s.c./ha nitrocalcar.

- Dacă se fracționează doza suplimentară la grâu, prima aplicare se face la desprimăvărare și a doua, la fenofaza de burduf (această aplicare favorizează conținutul de gluten).
- Se poate promova, concomitent cu erbicidarea, ureea dizolvată în soluție apoasă (5-6% uree) – metodă ce stimulează nutriția grâului și susține efectul erbicidului (trebuie informații asupra compatibilității ureei cu erbicidul utilizat).